

Tasarruf sahipleri için seçeneklerin artması, iç finansal piyasalarda bankaların paylarını azaltıcı yönde etki yapmıştır. Para ve sermaye piyasası araçlarında gözlenen hızlı gelişmeler, bankaların önemli müşterilerinin bu piyasalara kaymasına ve bankaların blanço kalitesinin zayıflamasına neden olmuştur.

1987 yılında Merkez Bankası açık piyasa işlemlerine başlamış,

1988 yılında döviz piyasası kurulmuş,

1989 yılında döviz işlemleri ve sermaye hareketleri serbest bırakılmıştır.

1990 yılında **Türk Lirasının konvertibilitesi** ilan edilerek, yurtdışında yerleşik kişilere Türkiye'de menkul kıymet yatırımı yapma, TL ve döviz mevduatı açma izni getirilmiştir.

Sektöre yerli ve yabancı bankaların girişine izin verilmesi, mevduat ve kredi faiz oranlarının serbest bırakılması sonucu sektörde rekabet artmıştır.

Artan rekabet, klasik mevduat bankacılığı yerine, hem kaynak hem de plasman çeşitliliğinin arttığı bir bankacılığın benimsenmesine neden olmuştur. Türk bankacılık sisteminde (mevduat-kredi) işlemlerindeki gerilemeye karşılık, akreditif, teminat mektubu, forward, futures, opsiyon gibi bilanço dışı faaliyetlerde gelişmeler görülmüştür.

Kamu kesimi açıklarının yüksek faizli iç borçlarla finansmanı, devlet tahvillerinin vergiden muaf tutulması, bankaları devlet tahvili satın almaya yönelterek, zahmetsiz ve risksiz kar olanağı sağlamıştır. Özellikle 1990'lı yıllarda bankalar, topladığı fonların büyük bir kısmını devlet tahvili ve hazine bonolarına yöneltmiş, bankaların menkul kıymetler stokları, yüksek getirili devlet menkul kıymetleri nedeniyle mutlak ve oransal olarak genişlemiştir.

Döviz ve sermaye hareketlerinde liberalleşme uygulamaları sonucunda; yurtdışından sağlanan fonlarla bankaların varlık ve kaynak yapılarında yabancı fonların ağırlığı önemli hale gelmiştir. Bu ve benzeri yapısal sorunlar bankacılık sektörünü iç ve dış şoklara karşı oldukça duyarlı ve kırılgan hale getirmiştir.

Bu dönemde uygulanan politikalar (serbest faiz ve esnek döviz kuru politikaları, ihracatın özendirilmesi, ithalatın serbest bırakılması, yeni bankaların kurulmasına izin verilmesi vs) yabancı bankaların kurulmasına ve Türkiye'de şube açmalarına elverişli ortam yaratmıştır. Yabancı bankalar daha çok bireysel krediler, dış ticaretin finansmanını sağlamak, leasing, factoring, forfaiting, halka arzda aracılık, kısa süreli kredi işlemleri ve uluslararası piyasalardan finansmana ağırlık vermişlerdir. Bu dönemde Türk bankaları da yurtdışında banka kurarak ya da şube açarak yurtdışına açılmaya başlamışlardır.

1990'lı yıllarda KURULAN BANKALAR ve kuruluş yılları şöyledir:

1992 Alternatifbank, 1992 Kentbank, 1992 Tat Yatırım Bankası(Merrill Lynch Yatırım Bank A.Ş.), 1992 Park Yatırım Bankası(15 personel ile), 1992 Toprakbank, 1992 Bank Ekspres, 1995 EGS Bank, 1998 Okan Yatırım Bankası, 1998 Diler Yatırım Bankası, 1998 GSD Yatırım Bankası, 1999 Süzer Yatırım Bankası, 1999 Nurol Yatırım Bankası, 1999 Toprak Yatırım Bankası ve 1999 Çalık Yatırım Bankası

Yabancı sermaye ile kurulan bankalar ve kuruluş yılları ise şöyledir:

1990 Societe General, 1990 Midland Bank, 1990 Avrupa Türk Yatırım Bankası, 1992 Osmanlı Bankası, 1993 Eurocredit Türk Fransız Ticaret Bankası, 1998 Credit Suisse First Boston, 1998 Rabobank Netherland ve 1999 Morgan

1994 yılına gelindiğinde; ekonomide istikrarın sağlanamaması, Asya ve Rusya' daki krizlerin de etkisiyle bankacılık sektöründe önemli bir kriz yaşanmıştır. 1994 yılı bankacılık sektörü ve finansal sektör için risklerin zararlarla sonuçlandığı yıl olmuştur.

Faiz oranları rekor seviyelere yükselmiş ve TL yabancı paralar karşısında aşırı değer kaybetmiştir. Yaşanan kriz sonucunda önemli kayıplarla karşı karşıya kalınmış 5.4.1994 kararları uzantısı olarak üç bankanın faaliyetleri durdurulmuştur. **(Marmarabank, TYT Bank ve Impexbank)** **1994 ekonomik kriz sonrası bankacılık sektörüne karşı azalan güvenin tekrar sağlanması amacıyla, tasarruf mevduatları %100 devlet garantisi altına alınmıştır.**

Daha sonraki yıllarda bazı kamu bankaları özelleştirilmiştir. **Özelleştirmeler sonucu satışı gerçekleştirilen bankalar ;**

**1995'de Sümerbank,
1997'de Etibank,
1997'de Denizbank ve
1997'de Anadolu Bankası** olmuştur.

1998 yılına gelindiğinde ise; Bank Ekspres ve İnterbank'ın faaliyetlerine son verilmiştir.

1999 yılına gelinirken Uzakdođu ve Rusya krizleri ülkemizde tekrar kriz yaşanmasına ve dolayısıyla bankacılık risklerinin artmasına yol açmıştır. Tasarruf sahiplerinin haklarını ve bankaların düzenli bir şekilde çalışmasını riske sokabilecek ve ekonomide önemli zararlar doğurabilecek her türlü işlem ve uygulamaları önleyecek, finansal piyasaların etkin bir şekilde çalışmasını sağlayacak bir kuruma ihtiyacın artması üzerine, **23.06.1999 tarihinde Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu (BDDK)** oluşturulmuştur.

BDDK kamu tüzel kişiliğine haiz, idari ve mali özerkliğe sahip olarak kurulmuştur. Kurul;

- Bankaların daha iyi denetlenmesi,
- Banka açılması ve
- Bankaların tasfiyeleri konularında geniş yetkilerle donatılmıştır.

1999 yılının sonlarına doğru yapısal sorunlar için alınan önlemlerin uygulanmasının gecikmesi enflasyonun yüksek olması ve iç talebin kontrol altına alınamaması ve Marmara depremi etkileri sonucunda, ekonomik görünüm bozulmaya başlamış ve **Esbank, Egebank, Yurtbank, Yaşarbank TMSF'ye devredilmiş**, bozulan bu ekonomik görünüm artarak devam etmiştir.